

Rukous

Kun hain Raamatusta niitä kohtia, joissa mainitaan rukoileminen, yllätyin miten paljon alkuseurakunta harjoitti esirukousta. Ja rukouksen yhteydessä olivat kiitos ja luottamus Jumalan huolenpitoon. Itse asiassa minua alkoi hävettää se, miten vähän itse rukoilen.

Ihmisten puolesta tulee rukoilla erottelematta heitä. Toisista voi kiittää ja toisille pyytää Vapahtajan kohtaamista. Apostoli Paavalikin oli aluksi seurakunnan vainooja mutta Jeesuksen kohdattuaan hän kääntyi. Jumala Isänämme antaa auringon nousta sekä hyvälle että pahoille heitä erottelematta, ja siksi emme mekään voi Jumalan lapsina rukoilla pelkästään ystäviemme puolesta. Esirukous toisen puolesta voi kääntää tämän pahoilta teiltään Jumalan puoleen.

- Syntiä ei tule hyväksyä. Kannattaa muistaa että syntiä on se mitä Jumala Raamatussa sanoo synniksi. Liian moni kristityn nimellä kulkeva sallii itselleen erilaisia haureuden ja ahneuden syntejä. Se, että varoittaa ystävänsä näistä synneistä rakkaudellisesti, ei ole tuomitsemista.
- Syntisen puolesta tulee rukoilla, että tämä havaitsisi ja tunnustaisi syntinsä ja saisi voimaa kääntyä ja tehdä parannuksen.
- Kannattaa rukoilla myös omasta puolestaan, ettei itse lankeaisi esim. ylpeyden tai sydämen kovuuden syntiin.

Matt. 5:43-45. *"Teille on opetettu: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihamiestäsi.' Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamiestäsi ja rukoilkaa vainoojienne puolesta, jotta olisitte taivaallisen Isänne lapsia. Hän antaa aurinkonsa nousta niin hyvälle kuin pahoille ja lähettää sateen niin hurskaille kuin jumalattomille.*

Luuk. 6:28. *Siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden puolesta, jotka parjaavat teitä.*

1. Tim. 2:1-4. *Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa. Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.*

1 Joh. 5:14-16. *Me saamme rohkeasti lähestyä Jumalaa uskoen, että hän kuulee meitä, mitä sitten pyydämme hänen tahtonsa mukaisesti. Ja kun tiedämme hänen kuulevan kaikki pyyntömme, tiedämme myös, että saamme sen mitä häneltä pyydämme.*

Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei johda kuolemaan, hän rukoilkoon ja siten antakoon hänelle elämän; tarkoitan niitä, joiden synti ei ole kuolemaksi. Mutta on myös syntiä, joka johtaa kuolemaan, ja sellaisen synnin vuoksi en kehota rukoilemaan.

Jaak. 5:16. *Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan.*

Jeesus ei rukoillut maailman (maailmanjärjestyksen) puolesta, sillä maailmaa ei pelasteta. Ihmisiä pelastetaan pahan vallassa olevasta maailmasta. Maailmasta jonka puolesta Jeesus kieltäytyi rukoilemasta (Room. 8:19-21), käytetään eri sanaa kuin luomakunnasta (Joh. 17:8-9), joka kerran vapautetaan. Kyse on siitä että luomakunta on Jumalan luomaa. Maailmanjärjestys on ihmisten rakentamaa.

Paavi sanoi aikoinaan että aidsia ei voiteta kondomeja jakamalla ja sai maailman valtamediat silmilleen. Maailma ei halua tietää totuutta silloin kun se on sille epämieluisia.

Joh. 17:8-9. *Kaiken sen, minkä olet puhuttavakseni antanut, minä (Jeesus) olen puhunut heille, ja he ovat ottaneet puheeni vastaan. Nyt he tietävät, että minä olen tullut sinun (Isän Jumalan) luotasi, ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt. "Minä rukoilen heidän puolestaan. Maailman ("kosmos", maailmanjärjestys) puolesta minä en rukoile, vaan niiden, jotka sinä olet minulle antanut, koska he kuuluvat sinulle.*

Joh. 7:6-7. *Jeesus sanoi heille: "Nyt ei ole vielä minun aikani - teille taas sopii mikä aika hyvänsä. Maailma ("kosmos", maailmanjärjestys) ei voi vihata teitä, mutta minua se vihaa, koska minä todistan, että sen teot ovat pahat.*

Ef. 6:12. Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan.

1. Joh. 5:19. Me tiedämme olevamme Jumalasta, mutta koko maailma ("kosmos", maailmanjärjestys) on Pahan vallassa.

1. Kor. 7:31. ... Tämä nykyinen maailmamme ("kosmos", maailmanjärjestys) on näet katoamassa.

1. Joh. 2:17. Ja maailma ("kosmos", maailmanjärjestys) himoineen katoaa, mutta se, joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.

Room. 8:19-21. Koko luomakunta ("ktisis", luotu) odottaa hartaasti Jumalan lasten ilmestymistä. Kaiken luodun on täytynyt taipua katoavaisuuden alaisuuteen, ei omasta tahdostaan, vaan hänen, joka sen on alistanut. Luomakunnalla on kuitenkin toivo, että myös se pääsee kerran pois katoavaisuuden orjuudesta, Jumalan lasten vapauteen ja kirkkauteen.

Rukoilenko siksi että haluan olla yhteydessä Isään Jumalaan, vai jostain muusta syystä? Halu olla yhteydessä Isään tulee näkyviin siinä, että vietän aikaa hänen kanssaan rukouksessa myös silloin, kun kukaan ei näe.

Matt. 6:5-8. "Kun rukoilette, älkää tehkö sitä tekopyhien tavoin. He asettuvat mielellään synagogiin ja kadunkulmiin rukoilemaan, jotta olisivat ihmisten näkyvissä. Totisesti: he ovat jo palkkansa saaneet. Kun sinä rukoilet, mene sisälle huoneeseesi, sulje ovi ja rukoile sitten Isääsi, joka on salassa. Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut.

"Rukoillessanne älkää hokeko tyhjää niin kuin pakanat, jotka kuvittelevat tulewansa kuulluiksi, kun vain latelevat sanoja. Älkää ruvetko heidän kaltaisikseen. Teidän Isänne kyllä tietää mitä te tarvitsette, jo ennen kuin olette häneltä pyytäneetkään.

Edellä olevasta käy ilmi se, että meidän tulee rukoilla vaikka Isä tietääkin mitä me tarvitsemme.

Rukousyhteys ei ole Jumalaa vaan meitä itseämme varten. Jumala ei ole saavana osapuolena vaan me.

Rukous voi olla kiitosuhri Jumalalle, kun kiitämme Jumalaa Jeesuksen Kristuksen välityksellä.

Hepr. 13:12-15. Siksi myös Jeesus kärsi ja kuoli kaupunginportin ulkopuolella pyhittääkseen kansan omalla verellään. Lähtekäämme siis hänen luokseen leirin ulkopuolelle, hänen häväistystään kantaen. Eihän meillä täällä ole pysyvää kaupunkia, vaan me odotamme ikävöiden sitä kaupunkia, joka tulee. Olkaamme sen tähden hänen välityksellään alati uhraamassa Jumalalle kiitosuhria, niiden huulten hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimeään.

Jeesus vietti paljon kahdenkeskistä aikaa rukouksessa Isän Jumalan kanssa, varsinkin ennen tärkeitä valintoja. Jeesuksen opetuslapset tekivät samoin Pyhän Hengen saamisen jälkeen.

Matt. 14:23, Mark. 6:45-46. Kun ihmiset olivat lähteneet, hän (Jeesus) nousi vuorelle rukoillakseen yksinäisyydessä. Illan tultua hän oli siellä yksin.

Mark. 1 35. Varhain aamulla, kun vielä oli pimeä, Jeesus nousi ja lähti ulos. Hän meni paikkaan, jossa hän sai olla yksin, ja rukoili siellä.

Luuk. 5:15-16. Jeesuksesta puhuttiin kuitenkin yhä laajemmalti, ja ihmisiä kokoontui sankoin joukoin kuulemaan häntä ja hakemaan parannusta tauteihinsa. Mutta hän vetäytyi jälleen autiolle seudulle rukoilemaan.

Luuk. 6:12-13. Samoihin aikoihin Jeesus meni vuorelle rukoilemaan ja vietti siellä koko yön rukoillen Jumalaa. Päivän koittaessa hän kutsui luokseen opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista, jotka nimesi apostoleiksi.

Luuk. 9:18. Kerran, kun Jeesus oli vetäytynyt yksinäisyyteen rukoilemaan ja opetuslapset olivat hänen kanssaan, hän kysyi heiltä: "Kuka minä ihmisten mielestä olen?"

Luuk. 9:28-31. Noin viikon kuluttua siitä, kun Jeesus oli tämän puhunut, hän otti mukaansa Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan. Hänen rukoillessaan hänen kasvonsa muuttuivat ja hänen vaatteensa sädehtivät kirkkaan valkoisina. Samassa siinä oli kaksi miestä, Mooses ja Elia, keskustelemassa hänen kanssaan. He ilmestyivät taivaallisessa kirkkaudessa ja puhuivat Jeesuksen poislähdöstä, joka oli toteutuva Jerusalemissa.

Luuk. 11:1. *Kerran, kun Jeesus oli ollut rukoilemassa, eräs hänen opetuslapsistaan pyysi: "Herra, opeta meitä rukoilemaan, niin kuin Johanneskin opetti opetuslapsiaan."*

Pietari, Paavali ja Barnabas viettivät myös rukouksessa kahdenkeskistä aikaa Jumalan kanssa. Rukous ja paasto olivat tärkeitä toimenpiteitä mm. ennen merkittäviä henkilövalintoja. Me voisimme ottaa oppia heistä.

Apt. 10:9. *Seuraavana päivänä, kun (Korneliuksen lähettämät) miehet olivat matkalla ja jo lähestyivät kaupunkia, Pietari nousi kuudennen tunnin vaiheilla katolle rukoilemaan.*

Apt. 14:23. *Kullekin seurakunnalle he (Paavali ja Barnabas) valitsivat vanhimmat, ja rukoiltuaan ja paastottuaan he jättivät opetuslapset Herran turviin, hänen, johon nämä nyt uskoivat.*

Kanaanilaisen naisen tapauksessa oli kaksi anojaa, nainen ja opetuslapset. Nainen pyysi apua hätäänsä tunnustaen Jeesuksen julkisesti Daavidin pojaksi (messiaaksi) ja Herraksi. Opetuslapset sen sijaan halusivat mahdollisimman nopeasti päästä eroon heitä vaivaavasta vierasmaalaisesta henkilöstä. Jeesus ei voinut heti auttaa naista syystä, joka johtui opetuslapsista.

- Jeesus ei voinut vastata opetuslasten väärillä (valheellisilla) motiiveilla esitettyyn rukouspyyntöön päästä eroon naisesta häiritseväksi. Ja ilmeisesti siksi Jeesus itse sanoi opetuslapsille, ettei häntä ollut lähetetty muita kuin Israelin kansan kadonneita lampaita varten, vaikka myöhemmin kuitenkin auttoi kanaanilaista naista? Kannattaa huomata, että Jeesus sanoi tämän opetuslapsilleen, ei kanaanilaiselle naiselle. Nainen ei ehkä tätä edes kuullut, sillä hän tuli vasta tämän jälkeen taka-alalta lähemmäksi.
- Opetuslapset olivat tässä vaiheessa vielä sitä mieltä, että messias oli tarkoitettu vain juutalaisia varten. Jeesus ei suoraan sitä kumonnut. Jeesus pisti opetuslapsensa miettimään tätä "tosiasiaa", joka oli ristiriidassa heidän esittämänsä pyynnön kanssa. Kumpi niistä hänen tulisi täyttää?

Jeesus viivytti rukousvastausta naiselle sekä opetuslastensa että meidän vuoksemme. Mitä sellaisia asioita me pyydämme Jumalalta, jotka ovat joko omahyväisiä tai ristiriidassa Jumalan kirjoitetun sanan kanssa?

Matt. 15:21-28. *Lähdettyään sieltä Jeesus meni Tyroksen ja Sidonin seudulle. Siellä muuan kanaanilainen nainen, sen seudun asukas, tuli ja huusi: "Herra, Daavidin Poika, armahda minua! Paha henki vaivaa kauheasti tyttärentäni." Mutta hän ei vastannut naiselle mitään. Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja pyysivät: "Tee hänelle jotakin. Hän kulkee perässämme ja huutaa." Mutta Jeesus vastasi: "Ei minua ole lähetetty muita kuin Israelin kansan kadonneita lampaita varten." (Silti) nainen tuli lähemmäs, heittäytyi maahan Jeesuksen eteen ja sanoi: "Herra, auta minua!" Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Ei ole oikein ottaa lapsilta leipä ja heittää se koiranpenikoille." "Ei olekaan, Herra", vastasi nainen, "mutta saavathan koiratkin syödä isäntänsä pöydältä putoilevia palasia." Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Suuri on sinun uskosi, nainen! Tapahtukoon niin kuin tahdot." Siitä hetkestä tytär oli terve.*

Tuhlaajapoikakertomuksessa on myös kaksi anojaa. Nuorempi veli pyysi isältään osuuttaan pelkästään itseään varten. Vanhempi veli, vaikka oli kaiken omistaja, ei koskaan anonut mitään itselleen – ja katkeroitui. Kumpikin menetteli väärin sekä itseään että veljeään kohtaan. Väärä itserakkaus sekä väärä itsensä sivuun asettaminen kumpikin tuhoavat lähimmäisenrakkauden.

Luuk. 15:11-31. *Jeesus jatkoi: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle osuuteni omaisuudestasi.' Isä jakoi omaisuutensa poikien kesken. Jo muutaman päivän päästä nuorempi kokosi kaikki varansa ja lähti kauas vieraille maille. Siellä hän tuhlassi koko omaisuutensa viettäen holtitonta elämää. ...*

"Vanhempi poika oli pellolla. Kun hän sieltä palatessaan lähestyi kotia, hän kuuli laulun, soiton ja tanssin. ... Silloin vanhempi veli suuttui eikä halunnut mennä sisään. Isä tuli ulos ja suostutteli häntä, mutta hän vastasi: 'Kaikki nämä vuodet minä olen raatanut sinun hyväksesi enkä ole kertaakaan jättänyt käskyäsi täyttämättä. Silti et ole koskaan antanut minulle edes vuohipahaista juhliakseni ystäväieni kanssa. ... Isä vastasi hänelle: 'Poikani, sinä olet aina minun luonani, ja kaikki, mikä on minun, on sinun.'

Seuraavissa raamatunkohdissa Jeesus satoi tiettyjen rukousten toteutumisen uskon määrään. Koska usko meissä on pelkästään Jumalan aikaansaamaa uskoa, tässä on eräänlainen paradoksi. Tämä on ymmärretty useammallakin tavalla;

- Se, jolla olisi riittävästi uskoa vuorien siirtämiseen, ei tunne enää tarvetta vuorien siirtämiseen. Hän tietää että ihmeet eivät pelasta ketään, ainoastaan Jumalan sanan kuuleminen ja vastaanottaminen pelastaa. Tällainen henkilö ei enää toimi omassa voimassaan, vaan Kristus itse toimii hänessä ja hänen kauttaan. Ihmeitä tapahtuu, koska Kristus ne tekee ja saa niistä myös kunnian.
- Kyse oli sairaan parantamisesta / pahan hengen ulos ajamisesta (Matt. 17:18-21, Mark. 9:25-29). Kumpikin on ihmiselle itselleen täysin mahdotonta – yhtä mahdotonta kuin on käskeä vuoren siirtyä mereen. Vasta usko Kristukseen tekee Pyhän hengen toiminnan meissä ja meidän kauttamme mahdolliseksi. Kristus meissä ja Hänen toimintansa meidän kauttamme tulee sitä enemmän näkyviin (usko kasvaa), mitä enemmän me vietämme mm. rukouksessa kahdenkeskistä aikaa Hänen kanssaan.
- Kohta on ymmärretty myös siten, että usko voi siirtää vaikeuksien vuoren.

Ainakin tämä kohta kertoo meille sen, että vaikka opetuslapset olivat Jeesuksen valtuuttamina parantaneet sairaita silloin kun Jeesus oli lähettänyt heidät (Matt. 10:1-8), se ei ollut automaattinen valtuutus kaikkeen.

Matt. 17:18-21, Mark. 9:25-29. *Jeesus käski ankarin sanoin pahan hengen poistua, ja se lähti pojasta. Siitä hetkestä poika oli terve. Kun he olivat taas keskenään, opetuslapset kysyivät Jeesukselta: "Miksi me emme kyenneet ajamaan sitä henkeä pojasta?" "Koska teillä on niin vähän uskoa", vastasi Jeesus. "Totisesti: jos teillä olisi uskoa edes sinapinsiemenen verran, te voisitte sanoa tälle vuorelle: 'Siirry täältä tuonne', ja se siirtyisi. Mikään ei olisi teille mahdotonta. Tämä laji ei lähde muulla kuin rukouksella ja paastolla."*

Matt. 21:18-22, Mark. 11:20-24. *Kun Jeesus varhain aamulla oli palaamassa kaupunkiin, hänen tuli nälkä. Hän näki tien vierellä viikunapuun ja meni tutkimaan sitä, mutta ei löytänyt siitä muuta kuin lehtiä. Silloin hän sanoi puulle: "Ikinä et enää tee hedelmää." Siinä samassa viikunapuu kuivettui. Kun opetuslapset sen näkivät, he hämmästyivät ja sanoivat: "Kuinka tuo puu noin äkkiä kuivettui?" Jeesus vastasi: "Totisesti: jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, te ette ainoastaan tekisi tätä viikunapuulle, vaan te voisitte sanoa tälle vuorellekin: 'Nouse paikaltasi ja pauskadu mereen', ja niin tapahtuisi. Mitä tahansa te uskossa rukoillen pyydätte, sen te saatte."*

Matt. 10:1-8. *Jeesus kutsui kaksitoista opetuslastaan luokseen ja antoi heille vallan karkottaa saastaisia henkiä ja parantaa kaikkia tauteja ja vaivoja. ... Nämä kaksitoista Jeesus lähetti matkaan annettuaan heille ohjeet: "Älkää menkö vierasheimoisten keskuuteen älkääkään mihinkään Samarian kaupunkiin. Sen sijaan menkää Israelin kansan eksyneiden lampaiden luo ja julistakaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle.' Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa spitaalisia ja ajakaa pois pahoja henkiä. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa."*

Luuk. 10:1-9. *Tämän jälkeen Herra valitsi vielä seitsemänkymmentäkaksi opetuslasta ja lähetti heidät kaksittain edellään jokaiseen kaupunkiin ja kylään, johon hän aikoi itse mennä. ... Hän sanoi heille: ... parantakaa kaupungin sairaita ja kertokaa kaikille: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle.'*

Alkukielessä (Matt. 19:13-15, Luuk. 18:15-17) on seuraavia merkityksiä. Isät toivat lapsia Jeesuksen luo, että Jeesus rukoilisi heidän puolestaan. Lapset olivat (imeväisikäisiä) pikkulapsia.

Matt. 19:13-15, Luuk. 18:15-17. *Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi. Opetuslapset moittivat tuojia, mutta Jeesus sanoi: "Antakaa lasten olla, älkää estäkö heitä tulemasta minun luokseni. Heidän kaltaistensa on taivasten valtakunta." Hän pani kätensä heidän päälleen. Sitten hän lähti sieltä."*

Tämä kohta kertoo meille myös sen, että jokaisen puolesta kannatta rukoilla riippumatta siitä, ymmärtääkö tämä rukouksen merkitystä vai ei. Lapset varsinkin kannattaa jättää Jeesuksen siunauksen alle.

Kun Jeesus Getsemanessa oli tuskan vallassa ja rukoili, hän olisi halunnut, että hänen läheiset opetuslapsensa olisivat olleet hänen kanssaan. Kun meitä ahdistaa, mekin saamme jakaa ahdistuksemme muiden kanssa.

Matt. 26:36-42, Mark. 14:32-39, Luuk. 22:39-46. Sitten Jeesus tuli opetuslasten kanssa Getsemane-nimiseen paikkaan ja sanoi heille: "Jääkää te tähän siksi aikaa kun minä käyn tuolla rukoilemassa." Pietarin ja molemmat Sebedeuksen pojat hän otti mukaansa. Murhe alkoi nyt ahdistaa häntä, ja hän joutui tuskan valtaan. Hän sanoi heille: "Olen tuskan vallassa, kuoleman tuskan. Odottakaa tässä ja valvokaa minun kanssani." Hän meni vähän kauemmaksi, heittäytyi kasvoilleen maahan ja rukoili: "Isä, jos se on mahdollista, niin menkään tämä malja minun ohitseni. Mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä." Hän palasi opetuslasten luo ja tapasi heidät nukkumasta. Silloin hän sanoi Pietarille: "Ettekö te edes hetken vertaa jaksaneet valvoa kanssani? Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Tahtoa ihmisellä on, mutta luonto on heikko." Hän meni taas etäämmäksi ja rukoili toistamiseen: "Isä, ellei tämä malja voi mennä ohitseni minun sitä juomatta, niin toteutukoon sinun tahtosi."

Jeesus tiesi, mikä oli hänen tehtävänsä täällä maailmassa ja mitä hän joutuu kärsimään tehtävänsä toteuttaessaan. Hänellekään ei ollut helppoa rukoilla Isältä; "toteutukoon sinun tahtosi". Me emme useinkaan kärsiessämme tiedä syytä siihen, miksi kärsimme. Me voimme Jumalan lapsina kuitenkin luottaa siihen, että Jumalalla on hyvä tahto lapsiaan kohtaan.

Hanna (Luuk. 2:36-38) oli suostunut Jumalan käyttöön jo nuorena ja saanut Jumalalta profeetan tehtävän. Hanna oli viettänyt aikaa Jumalan kanssa ja tiesi siksi, kuka temppeleihin tuotu pieni Jeesus-lapsi oli ja mikä oli lapsen tehtävä.

Luuk. 2:36-38. Siellä (temppeleissä) oli myös naisprofeetta Hanna, Asserin heimon kuuluvan Penuelin tytär. Hän oli jo hyvin vanha. Mentään neitsyenä naimisiin hän oli elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta, mutta nyt hän oli ollut leskenä jo kahdeksankymmenenneljän vuoden ajan. Hän ei poistunut temppeleistä minnekään, vaan palveli Jumalaa yötä päivää paastoten ja rukoillen. Juuri sillä hetkellä hän tuli paikalle, ja hän ylisti Jumalaa ja puhui (Jeesus)lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta.

Mekin saamme rukoilla Jeesukselta parantumista, kuten spitaalinen mies rukoili (Luuk. 5:12-13). Jeesus haluaisi tehdä enemmän kuin vain parantaa, hän haluaa koskettaa meitä.

Luuk. 5:12-13. Eräessä kaupungissa Jeesus kohtasi miehen, joka oli yltä päältä spitaalinen saastuttama. Nähdessään Jeesuksen mies lankesi kasvoilleen ja rukoili: "Herra! Jos vain tahdot, sinä voit puhdistaa minut." Jeesus ojensi kätensä, kosketti miestä ja sanoi: "Minä tahdon. Tule puhtaaksi." Tauti lähti miehestä heti.

Jeesus parantaa mutta ei aina. Itse olen Herralle kiitollinen siitä, ettei kaikkiin rukouksiini ole vastattu toivomallani tavalla.

- Jos Jumala olisi tehnyt lähimmäiselle niin kuin olin rukoillut, en olisi itse oppinut mitään. Yritin tietämättäni rukoilemalla välttää omat "kasvukipuni" kristittyinä.
- Rukoukseni on joskus hurskaasti ollut; "Herra paranna tuo toinen", koska en itse ole ollut halukas näkemään vaivaa, vaikka Jumala olisi halunnut että juuri minä menen kärsivän vierelle.

2. Tim. 4:19-20. Sano terveisiä Priscalle ja Aquilalle sekä Onesiforoksen perheelle. Erastos jäi Korinttiin. Trofimoksen, joka oli sairaana, jätin Miletokseen.

Matt. 25:35-40. Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin koditon, ja te otitte minut luoksenne. Minä olin alasti, ja te vaatetitte minut. Minä olin sairas, ja te kävitte minua katsomassa. Minä olin vankilassa, ja te tulitte minun luokseni.' ... Kuningas vastaa heille: 'Totisesti: kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.'

Jeesus opetti opetuslapsiaan ja siten myös meitä rukoilemaan Jumalaa Isänämme. Jeesus itse asiassa opetti meitä käyttämään Isästä Jumalasta hellyttelynimeä abba; isä, isukki, pappa.

Luuk. 11:1-4. Kerran, kun Jeesus oli ollut rukoilemassa, eräs hänen opetuslapsistaan pyysi: "Herra, opeta meitä rukoilemaan, niin kuin Johanneskin opetti opetuslapsiaan." Jeesus sanoi heille: "Kun rukoilette, sanokaa näin: Isä, pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Anna meille päivästä päivään jokapäiväinen leipämme. Anna meille syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle, joka on meille velassa. Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen."

1 Piet. 1:17. Ja jos kerran te rukoillessanne kutsutte Isäksi häntä, joka puolueettomasti tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin eläkää jumalanpelossa tämä muukalaisuutenne aika.

Gal. 4:6. Ja koska tekin olette Jumalan lapsia, hän on lähettänyt meidän kaikkien sydämiin Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba! Isä!"

Me voimme rukoilla Jumalaa kuitenkin Isänä vain ja ainoastaan, jos hyväksymme Jeesuksen Kristuksen sovintotyön ristillä omalle kohdallemme. Sillä vasta silloin olemme uudestisyntyneet Jumalan lapsiksi.

Gal. 4:4-7. Mutta kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti tänne Poikansa. Naisesta hän syntyi ja tuli lain alaiseksi lunastaakseen lain alaisina elävät vapaiksi, että me pääsisimme lapsen asemaan. Ja koska tekin olette Jumalan lapsia, hän on lähettänyt meidän kaikkien sydämiin Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba! Isä!" Sinä et siis enää ole orja vaan lapsi. Ja jos kerran olet lapsi, olet myös perillinen, Jumalan tahdosta.

1 Joh. 2:23. Joka kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään, mutta joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.

Hepr. 13:12-16. Siksi myös Jeesus kärsi ja kuoli kaupunginportin ulkopuolella pyhittääkseen kansan omalla verellään. Lähtekäämme siis hänen luokseen leirin ulkopuolelle, hänen häväistystään kantaen. Eihän meillä täällä ole pysyvää kaupunkia, vaan me odotamme ikävöiden sitä kaupunkia, joka tulee. Olkaamme sen tähden hänen välityksellään alati uhraamassa Jumalalle kiitosuhria, niiden huulten hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimeään. Älkää myöskään unohtako tehdä hyvää ja antaa omastanne, sillä sellaiset uhrit ovat Jumalalle mieleen.

Rukous ja lähimmäisen auttaminen kulkevat käsi kädessä.

Jumala ei ole luvannut sitä, että hän vastaisi meille heti. Hän on kuitenkin luvannut, että hän ryhtyy toimenpiteisiin meidän parhaaksemme välittömästi. Sain joitakin rukousvastauksia vasta sen jälkeen, kun tajusin olleeni itse esteenä rukousvastaukselle ja suostuin muuttamaan käytöstäni. Jumala antaa meille sen, mitä tarvitsemme (Fil. 4:19) – kärsimystäkin meille silloin, jos se on joko meille itsellemme tai läheisillemme tarpeellista. Jumala on ajan Herrana jo nyt jokaisen meidän tulevaisuudessamme. Eräs ystäväni rauhoittui kun sai seuraavan rukousvastauksen Jumalalta; "Sinun pyyntösi liittyy laajempaan kokonaisuuteen." Se on uskoa, kun luotamme Jumalan huolenpitoon, vaikka emme heti rukousvastausta saisikaan.

Luuk. 18:1-8. Jeesus esitti opetuslapsille vertauksen opettaakseen, että aina tulee rukoilla, koskaan lannistumatta: "Eräessä kaupungissa oli tuomari, joka ei pelännyt Jumalaa eikä piitannut ihmisistä. Samassa kaupungissa eli myös leskivaimo, joka tavan takaa tuli tuomarin luo pyytämään: 'Ratkaise jo asiani, tuomitse riitapuoleni.' Pitkään aikaan tuomari ei suostunut. Sitten hän kuitenkin ajatteli: 'Kaukana siitä, että pelkäisin Jumalaa tai piittäisin ihmisistä, mutta tästä leskestä on minulle vaivaa. Minä autan häntä saamaan oikeuden, muuten hän ennen pitkää repii minulta silmät päästä.'" Herra sanoi: "Huomatkaa: noin ajatteli väärämielinen tuomari. Tottahan sitten Jumala hankkii oikeuden valituilleen, jotka päivin ja öin huutavat häntä avuksi. Hänkö viivyttäisi apuaan? Minä sanon teille: hän hankkii heille oikeuden viipymättä. Mutta kun Ihmisen Poika tulee, löytääkö hän uskoa maan päältä?"

Fil. 4:19. Minun Jumalani on Kristuksen Jeesuksen tähden antava teille taivaallisen kunniansa rikkaudesta kaiken, mitä tarvitsette.

Jerusalemiin mentiin rukoilemaan yleensä iltauhrin uhraamisen aikoihin, koska ajateltiin että rukoukset kulkeutuisivat paremmin taivaaseen uhrisavun myötä. Kaksi miestä erottautui erilleen muusta rukoilijoiden joukosta (Luuk. 18:9-14).

- Fariseus, joka koki olevansa puhdas, erottautui muista, ettei mahdollisesti muiden ihmisten joukossa oleva kultillisesti saastainen ihminen kosketuksellaan olisi saastuttanut häntä. Tämä fariseus ei halunnut saastua edes tietämättään ja siksi hän maksoi kymmenykset myös ostoksistaan, jos vaikka myyjä olisi ne unohtanut.
- Publikaani, joka koki olevansa syntinen, erottautui muista, etteivät he olisi saastuneet hänestä. Jeesuksen mukaan fariseus ei ollut vanhurskas. Hän ei tarvinnut Jumalaa vanhurskaudekseen. Publikaani, joka rukoili; ”*Jumala, ole minulle syntiselle armollinen*”, turvasi Jumalaan ja hän lähti kotiinsa Jumalan armon varassa vanhurskaana.

Mielenkiintoista tässä on myös se, että fariseus luuli itse olevansa vanhurskas, vaikka ei ollut ja että publikaani olisi Jumalan hylkäämä, vaikka tämä oli vanhurskas. Vain Jumalan sana kertoo meille totuuden siitä, mikä on asemamme Jumalan silmissä.

Luuk. 18:9-14. *Muutamille, jotka olivat varmoja omasta vanhurskaudestaan ja väheksyivät muita, Jeesus esitti tämän kertomuksen: "Kaksi miestä meni temppeleihin rukoilemaan. Toinen oli fariseus, toinen publikaani. Fariseus asettui paikalleen seisomaan ja rukoili itsekseen: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten ole sellainen kuin muut ihmiset, rosvot, huijarit, huorintekijät tai vaikkapa tuo publikaani. Minä paastotan kahdesti viikossa ja maksan kymmenykset kaikesta, siitäkkin mitä ostan.' Publikaani seisoj taempana. Hän ei tohtinut edes kohottaa katsettaan taivasta kohti vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen!' "Minä sanon teille: hän lähti kotiinsa vanhurskaana, tuo toinen ei. Jokainen, joka itsensä korottaa, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se korotetaan."*

Hebr. 4:12-13. *Jumalan sana on elävä ja väkevä. Se on terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka, se iskee syvään ja viiltää halki sielun ja hengen, nivelet ja luiden ytimet, se paljastaa sisimmät aikeemme ja ajatuksemme. Jumalalta ei voi salata mitään. Kaikki, mikä on luotu, on avointa ja alastonta hänelle, jolle meidän on tehtävä tili.*

Jumalaa tulee rukoilla hengessä ja totuudessa. Kuitenkin vain Pyhä Henki meissä saa tämän aikaan sillä Pyhä Henki on sekä rukouksen että totuuden Henki.

Joh. 4:21-24. *Jeesus vastasi (Sykarin kaivon naiselle): "Usko minua, nainen: tulee aika, jolloin ette rukoile Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa. Te kumarratte sellaista, mitä ette tunne, mutta me kumarramme häntä, jonka tunnemme, sillä pelastaja nousee juutalaisten keskuudesta. Tulee aika - ja se on jo nyt - jolloin kaikki oikeat rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa. Sellaisia rukoilijoita Isä tahtoo. Jumala on henki, ja siksi niiden, jotka häntä rukoilevat, tulee rukoilla hengessä ja totuudessa."*

Joh. 14:16-17. *Minä käänny Isän puoleen, ja hän antaa teille toisen puolustajan, joka on kanssanne ikuisesti. Tämä puolustaja on Totuuden Henki. Maailma ei voi Henkeä saada, sillä maailma ei näe eikä tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy luonanne ja on teissä.*

Sak. 12:10. *Mutta Daavidin sukuun ja Jerusalemin asukkaisiin minä vuodatan armon ja rukouksen nöyrän hengen. Ja he kohottavat katseensa minuun, kohottavat katseensa häneen, jonka ovat lävistäneet. ...*

Rukoukset voi osoittaa Isälle Jumalalle Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Jumalan lapsina meillä ei ole väliä, rukoilemmeko Isää vai Poikaa, sillä Isä ja Poika ovat yhtä. Isä kyllä kuulee lapsiaan, vaikka meidän rukouksemme on vajavaista. Jeesuksen maallisen vaelluksen aikana avun tarpeessa olleet ihmiset osoittivat pyyntönsä/rukouksensa Jeesukselle, joten kyllä mekin voimme niin tehdä.

Joh. 16:23-26. *"Totisesti, totisesti: mitä ikinä te pyydätte Isältä minun (Jeesuksen) nimessäni, sen hän antaa teille. Tähän asti te ette ole pyytäneet mitään minun nimessäni. Pyytäkää, niin te saatte, ja teidän ilonne on täydellinen. "Olen puhunut tästä teille vertauksin. Tulee aika, jolloin en enää käytä vertauksia vaan kerron teille avoimesti kaiken Isästä. Sinä päivänä te*

esitätte pyyntönne minun nimessäni, enkä minä enää sano, että käänny Isän puoleen teitä auttaakseni.

Kol. 3:17. Mitä teettekin, sanoin tai teoin, tehkää kaikki Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen hänen kauttaan Jumalaa, Isäämme.

Jeesus rukoilee meidän puolestamme nytkin, kun hän istuu taivaassa Isän Jumalan oikealla puolella. Joten kyllä Pojalle osoitetut rukoukset päätyvät Isälle asti.

Room. 8:34. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus - mutta hän on kuollut meidän tähtemme, ja enemmänkin: hänet on herätetty kuolleista, hän istuu Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme!

Hepr. 7:24-25. Mutta Jeesus pysyy ikuisesti, hänen pappautensa on muuttumaton. Siksi hän pystyy nyt ja aina pelastamaan ne, jotka hänen välityksellään lähestyvät Jumalaa. Hän elää iäti rukoillakseen heidän puolestaan.

Missään ei Raamattu tietääkseni kehota meitä rukoilemaan Jumalan kolmatta persoonaa Pyhää Henkeä. Pyhä Henki kirkastaa Kristusta myös silloin, kun hän on meidän sydämessämme ja siksi hän ei pyydä meitä rukoilemaan itseään vaan Kristusta. Pyhä Henki itse rukoilee Jumalaa meissä ja meidän puolestamme.

Room. 8:26-27 ed. käännös. Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niin kuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla. Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä.

1 Kor. 14:14-15. Sillä jos minä rukoilen kielillä puhuen, niin minun henkeni kyllä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön. Kuinka siis on? Minun on rukoiltava hengelläni, mutta minun on rukoiltava myöskin ymmärrykselläni; minun on veisattava kiitosta hengelläni, mutta minun on veisattava myöskin ymmärrykselläni.

Juud. 1: Rakkaat ystävät, rakentakaa te edelleen elämäänne pyhimmän uskonne perustalle, Pyhässä Hengessä rukoillen.

Ilm. 22:12, 17. "Minä (Jeesus) tulen pian, ja tullessani minä tuon jokaiselle palkan, maksan kullekin hänen tekojensa mukaan. ... Henki ja (Karitsan) morsian sanovat: "Tule!" Joka tämän kuulee, sanokoon: "Tule!" Joka on janoissaan, tulkoon. Joka haluaa, saa lahjaksi elämän vettä.

Joh. 16:12-15. "Paljon enemmänkin minulla (Jeesuksella) olisi teille puhuttavaa, mutta te ette vielä kykene ottamaan sitä vastaan. Kun Totuuden Henki tulee, hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden. Hän ei näet puhu omissa nimissään, vaan puhuu sen, minkä kuulee, ja ilmoittaa teille, mitä on tuleva. Hän kirkastaa minut, sillä sen, minkä hän teille ilmoittaa, hän saa minulta. Kaikki, mikä on Isän, on myös minun. Siksi sanoin, että hän saa minulta sen, minkä hän teille ilmoittaa.

Jeesuksen jäähyväisrukous opetuslastensa ja myös meidän jokaisen puolestamme (alla) kannattaa lukea.

Joh. 17:1-26. (Jeesuksen jäähyväisrukous)

Tämän puhuttuaan Jeesus nosti katseensa kohti taivasta ja sanoi: Isä, hetki on tullut. Kirkasta Poikasi, että Poika kirkastaisi sinut. Sinä olet uskonut kaikki ihmiset hänen valtaansa, jotta hän antaisi ikuisen elämän kaikille, jotka olet hänelle uskonut. Ja ikuinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen. Minä olen kirkastanut sinut täällä maan päällä saattamalla päätökseen työn, jonka annoit tehdäkseni. Isä, kirkasta sinä nyt minut, ota minut luoksesi ja anna minulle se kirkkaus, joka minulla oli sinun luonasi jo ennen maailman syntyä. "Minä olen ilmoittanut sinun nimesi niille ihmisille, jotka valitsit maailmasta ja annoit minulle. He olivat sinun, ja sinä uskoit heidät minulle. He ovat ottaneet omakseen sinun sanasi ja tietävät nyt, että kaikki, minkä olet minulle antanut, on tullut sinulta. Kaiken sen, minkä olet puhuttavakseni antanut, minä olen puhunut heille, ja he ovat ottaneet puheeni vastaan. Nyt he tietävät, että minä olen tullut sinun luotasi, ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt. "Minä rukoilen heidän puolestaan. Maailman puolesta minä en rukoile, vaan niiden, jotka sinä olet minulle antanut, koska he kuuluvat sinulle. Kaikki, mikä on minun, on sinun, ja mikä on sinun, on minun, ja

minun kirkkauteni on tullut julki heissä. "Minä en enää ole maailmassa, mutta he jäävät maailmaan, kun tulen luoksesi. Pyhä Isä, suojele heitä nimesi voimalla, sen nimen, jonka olet minulle antanut, jotta he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä. Kun olin heidän kanssaan, suojelein heitä nimesi voimalla, sen nimen, jonka olet minulle antanut. Minä varjelin heidät, eikä yksikään heistä joutunut hukkaan, paitsi se, jonka täytyi joutua kadotukseen, jotta kirjoitus kävisi toteen. "Nyt minä tulen sinun luoksesi. Puhun tämän, kun vielä olen maailmassa, jotta minun iloni täyttäisi heidät. Minä olen ilmoittanut heille sanasi, ja he ovat saaneet osakseen maailman vihan, koska eivät kuulu maailmaan, niin kuin en minäkään kuulu. En kuitenkaan pyydä, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että varjelisit heidät pahalta. He eivät kuulu maailmaan, niin kuin en minäkään kuulu. Pyhitä heidät totuudellasi. Sinun sanasi on totuus. Niin kuin sinä lähetit minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät. Minä pyhitän itseni uhriksi heidän tähtensä, että heistäkin tulisi totuuden pyhittämiä. "Minä en rukoile vain heidän puolestaan, vaan myös niiden puolesta, jotka heidän todistuksensa tähden uskovat minuun. Minä rukoilen, että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Niin tulee heidänkin olla yhtä meidän kanssamme, jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut. "Sen kirkkauden, jonka sinä olet antanut minulle, olen minä antanut heille, jotta he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä. Kun minä olen heissä ja sinä olet minussa, he ovat täydellisesti yhtä, ja silloin maailma ymmärtää, että sinä olet lähettänyt minut ja että olet rakastanut heitä niin kuin olet rakastanut minua. "Isä, minä tahdon, että ne, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani siellä missä minä olen. Siellä he näkevät minun kirkkauteni, jonka sinä olet antanut minulle, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman luomista. Vanhurskas Isä, maailma ei ole sinua tuntenut, mutta minä tunnen, ja nämä, jotka ovat tässä, ovat tulleet tietämään, että sinä olet lähettänyt minut. Minä olen opettanut heidät tuntemaan sinun nimesi ja opetan yhä, jotta heissä pysyisi sama rakkaus, jota sinä olet minulle osoittanut, ja jotta minä näin pysyisin heissä."

Rukous on oleellinen osa kristittyjen yhdessäoloa.

Apt. 2:42. Seurakunta kuunteli ja noudatti uskollisesti apostolien opetusta. Uskovat elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat yhdessä leipää ja rukoilivat.

Kiitos on erottamaton osa rukousta.

Fil. 4:6-7. Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, anoen ja kiittäen Jumalan tietoon. Silloin Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne, niin että pysytte Kristuksessa Jeesuksessa.

Kol. 1:3. Me (Paavali ja Timoteus) kiitämme aina Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, kun rukoilemme teidän puolestanne.

Kol. 1:10. Kiittäkää iloiten Isää, joka on tehnyt teidät kelvollisiksi saamaan pyhille kuuluvaan perintöosan valon valtakunnasta.

Kol. 4:2-3. Rukoilkaa hellittämättä, valvokaa rukoillen ja kiittäen. Rukoilkaa samalla meidänkin puolestamme, jotta Jumala avaisi meille oven sanansa julistamiseen ja me saisimme puhua Kristuksen salaisuudesta, jonka vuoksi juuri olen vankinakin.

1 Tess. 1:2. Me kiitämme aina Jumalaa teistä kaikista, kun muistamme teitä rukouksissamme.

1 Tess. 5:16-18. Iloitkaa aina. Rukoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää kaikesta. Tätä Jumala tahtoo teiltä, Kristuksen Jeesuksen omilta.

1 Tim. 4:4-5. Kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä siitä tarvitse hylätä mitään, kun se otetaan kiittäen vastaan. Jumalan sana ja rukous pyhittävät sen.

Filem. 1:4-6. Minä kiitän Jumalaani aina, kun muistan sinua rukouksissani. Olenhan kuullut sinun uskostasi Herraan Jeesukseen ja rakkaudestasi häntä ja kaikkia pyhiä kohtaan.

Rukoilen, että yhteinen uskomme auttaisi sinua käsittämään kaiken sen hyvän, minkä Kristus on meille antanut.

Rukoukseen kannattaa liittää syntien tunnustaminen. Se että Suomen kansa on poikennut pois Jumalan sanasta, on myös minunkin vikani.

1 Joh. 1:9. Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Jos väitämme, ettemme ole syntiä tehneet, teemme hänestä valehtelijan eikä hänen sanansa ole meissä.

Dan. 9:4-20. Minä (Daniel) rukoilin Herraa, Jumalaani, tunnustin syntini ja sanoin: "Herra, sinä suuri ja pelättävä Jumala, joka pidät voimassa liiton ja olet armollinen niille, jotka sinua rakastavat ja pitävät sinun käskysi! Me olemme tehneet väärin, me olemme tehneet syntiä, olemme rikkoneet sinua vastaan, kapinoineet ja poikenneet sinun käskyistäsi ja laeistasi. Me emme ole kuunnelleet sinun palvelijoihisi, profeettoja, jotka sinun nimessäsi puhuivat kuninkaillemme, ylhäisillemme, isillemme ja koko kansalle. Sinä, Herra, olet oikeudenmukainen, ja me olemme ansainneet osaksemme tulleen häpeän, ... sillä me olemme tehneet syntiä sinua vastaan. Mutta sinä, Herra, meidän Jumalamme, olet armollinen ja voit antaa meille anteeksi, vaikka olemme luopuneet sinusta emmekä ole kuunnelleet sinun ääntäsi emmekä vaeltaneet niiden lakien mukaan, jotka sinä olet antanut palvelijoihisi, profeettojen, opettaa meille. ...

Näin minä puhuin ja rukoilin ja tunnustin syntini ja kansani Israelin synnit ja toin Herran, Jumalani, eteen nöyrän pyyntöni hänen pyhän vuorensa Siionin puolesta.

Rukoukseen voi liittää syntien tunnustamisen lisäksi myös seurakunnan vanhimpien tekemänä öljyllä voitelun.

Jaak. 5:13-18. Jos joku teistä kärsii, hän rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, hän laulakoon kiitosvirsiä. Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon hän luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä voidelkoot hänet öljyllä Herran nimessä ja rukoilkoot hänen puolestaan, ja rukous, joka uskossa lausutaan, parantaa sairaan. Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos hän on tehnyt syntiä, hän saa sen anteeksi. Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan. Elia oli samanlainen ihminen kuin me. Hän rukoili hellittämättä, ettei sataisi, eikä maa saanut sadetta kolmeen ja puoleen vuoteen. Ja kun hän taas rukoili, taivas antoi sateen ja maa tuotti jälleen hedelmää.

Rukousta ja Jumalan sanan jakamista ei voi laiminlyödä edes hyvän tekemisen varjolla.

Apt. 6:2-4. Silloin apostolit, ne kaksitoista, kutsuivat koolle koko opetuslasten joukon ja sanoivat: "Ei ole oikein, että me ruoan jakamisen tähden lyömme laimin Jumalan sanan. Valitkaa siis, veljet, keskuudestanne seitsemän hyvämaineista miestä, jotka ovat Hengen ja viisauden täyttämiä, niin me asetamme heidät tähän tehtävään. Silloin me voimme omistautua rukoukseen ja Jumalan sanan jakamiseen."

Käsien päälle paneminen on rukouksen yhteydessä tavallista silloin, kun kyse on jonkun henkilön tehtävään siunaamisesta.

Apt. 6:3-6. Valitkaa siis, veljet, keskuudestanne seitsemän hyvämaineista miestä, jotka ovat Hengen ja viisauden täyttämiä, niin me asetamme heidät tähän tehtävään. Silloin me voimme omistautua rukoukseen ja Jumalan sanan jakamiseen." Kaikki, jotka olivat koolla, pitivät tätä ehdotusta hyvänä. He valitsivat Stefanoksen, miehen, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, sekä Filippoksen, Prokoroksen, Nikanorin, Timonin, Parmenaksen ja Nikolaoksen, antiokialaisen käännyntäisen. Nämä tuotiin apostolien eteen, ja apostolit rukoilivat ja panivat kätensä heidän päälleen.

Apt. 13:2-3. Kerran, kun he olivat palvelemassa Herraa ja paastoamassa, Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa Barnabas ja Saul minun työhöni, siihen tehtävään, johon minä olen heidät kutsunut." Niin he paastosivat ja rukoilivat, ja sitten he panivat kätensä näiden kahden päälle ja lähettivät heidät matkaan.

Myös sairaita parannettaessa voidaan laittaa kädet heidän päälleen.

Apt. 28:8. *Publiuksen isä makasi vuoteenomana; hänellä oli kuumetta ja paha vatsatauti. Paavali meni hänen luokseen, rukoili, pani kätensä hänen päälleen ja paransi hänet.*

Jumala vastaa rukouksiin joskus heti kuten Pietarin vapautuessa vankilasta (Apt. 12:4-9) ja joskus viiveellä kuten Paavalin tapauksessa joka oli kaksi vuotta Roomassa vankina (Apt. 28:30). Joskus Jumala ei vastaa kuten Jaakobin tapauksessa, joka mestattiin (Apt. 12:1-2). Paavalille Jumala myös vastasi, ettei hän aio toteuttaa Paavalin pyyntöä (2 Kor. 12:7-9).

Apt. 12:4-9. *Noihin aikoihin kuningas Herodes ryhtyi väkivaltaisiin toimiin muutamia seurakunnan jäseniä vastaan. Hän mestautti Jaakobin, Johanneksen veljen, ja huomattuaan sen olevan juutalaisille mieleen hän vielä käski vangita Pietarin; silloin vietettiin juuri happamattoman leivän juhlaa. Herodes pani Pietarin telkien taakse ja määräsi häntä vartioimaan neljä nelimiehistä sotilasvartiostoa. Hän aikoi asettaa Pietarin pääsiäisen jälkeen kansan eteen. Niin siis Pietaria pidettiin vangittuna, mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan. Sen päivän vastaisena yönä, jona Herodes aikoi asettaa Pietarin oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotilaan välissä. Hänet oli sidottu kaksin kahlein, ja lisäksi vankilan ovella oli vartiomiehet. Mutta yhtäkkiä hänen edessään seisoivat Herran enkeli ja huone oli täynnä valoa, ja enkeli töytäisi Pietarin hereille sanoen: "Nouse kiireesti." Kahleet putoivat Pietarin käsistä. Enkeli sanoi: "Vyötä vaatteesi ja pane kengät jalkaasi." Pietari teki niin, ja enkeli sanoi: "Heitä viitta harteillesi ja seuraa minua." Pietari lähti enkelin mukaan. Hän ei kuitenkaan ymmärtänyt, että se, mitä hänelle tapahtui, oli totta, vaan luuli sitä näyksi.*

2 Kor. 12:7-9. *Jotta nämä valtavat ilmestykset eivät tekisi minua ylpeäksi, olen saanut pistävän piikin ruumiiseeni, Saatanan enkelin kurittamaan itseäni, etten ylpistyisi. Olen kolme kertaa pyytänyt Herralta, että pääsisin siitä. Mutta hän on vastannut minulle: "Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa." Sen tähden ylpeilen mieluummin heikkoudestani, jotta minuun asettuisi Kristuksen voima.*

Paavali ja Silas eivät vankilassa ollessaan rukoilleet Jumalaa vapauttamaan heitä vankilasta. He luottivat siihen, mistä Paavali myöhemmin kirjoitti roomalaisille (Room. 8:28) ja filippiiläisille (Fil. 1:18-20), että vankeuskin koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa.

Apt. 16:23-25. *Kun heidät oli perin pohjin piesty, heidät teljettiin vankilaan. Vartija sai määräyksen valvoa heitä tarkoin, ja niinpä hän saamansa käskyn mukaisesti vei heidät vankilan perimmäiseen soppeen ja vielä varmuudeksi pani heidät jalkapuuhan. Keskiyön aikaan Paavali ja Silas rukoilivat ja laulaen ylistivät Jumalaa, ja toiset vangit kuuntelivat heitä.*

Room. 8:28. *Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen.*

Fil. 1:18-20. *Minulla on vastedeskin aihetta iloita, sillä tiedän, että teidän rukoustenne tähden ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla tämä kaikki kääntyy parhaakseni. Odotan ja toivon hartaasti, että en joudu millään tavoin häpeään vaan voin nyt niin kuin aina ennenkin olla rohkea ja tuottaa kunniaa Kristukselle, jäänpä sitten eloon tai kuolen.*

Polvistuminen oli tavallista rukoiltaessa. Rukousasento on kuitenkin vapaa, sillä ei Jumala katso meidän rukousasentoamme vaan sydäntämme. Rukousasento voi kertoa jotain sydämen tilasta (ei kuitenkaan aina fariseuksilla).

Apt. 20:36. *Näin puhuttuaan Paavali polvistui ja rukoili yhdessä toisten kanssa.*

Apt. 21:5-6. *Kun viikko oli kulunut, lähdimme taas matkaan, ja kaikki veljet vaimoineen ja lapsineen saattoivat meitä kaupungin ulkopuolelle saakka. Meren rannalla me yhdessä polvistuimme ja rukoilimme, ja sitten jätimme toisillemme hyvästit. Me nousimme laivaan, ja he palasivat kotiinsa.*

Apt. 9:40-42. *Pietari käski kaikkien poistua. Hän polvistui ja rukoili. ...*

2 Aik. 6:12-14. *Salomo seisoivat Herran alttarin äärellä koko Israelin seurakunnan edessä ja kohotti kätensä. ... Salomo polvistui, kohotti kätensä taivasta kohti ja sanoi: "Herra, Israelin*

Jumala! Ei ole sinun kaltaistasi jumalaa, ei taivaassa eikä maan päällä. Sinä pidät voimassa liiton ja osoitat rakkautta palvelijoillesi, jotka vilpittömin sydämin elävät tahtosi mukaan.

Rukous on monesti se paikka ja hetki, jolloin Jumala vastaa meille.

Apt. 22:17-18. *"Kun sitten olin (Paavali) palannut Jerusalemiin ja olin temppelissä rukoilemassa, jouduin hurmoksiin ja näin Herran. Hän sanoi minulle: 'Lähde heti Jerusalemistä, älä viivyttelä. Täällä sinua ei kuunnella, kun todistat minusta.'*

Apt. 10:9-17. *Seuraavana päivänä, kun (Korneliuksen lähettämät) miehet olivat matkalla ja jo lähestyivät kaupunkia, Pietari nousi kuudennen tunnin vaiheilla katolle rukoilemaan. Hänen tuli nälkä ja hän halusi ruokaa, mutta sillä aikaa kun ateriala valmistettiin hän joutui hurmoksiin. Hän näki taivaan avoinna, ja taivaasta tuli alas ikään kuin suuri purjekangas, joka laskettiin maahan neljästä kulmastaan kannateltuna. Siinä oli kaikenlaisia maan eläimiä, nelijalkaisia ja matelijoita, sekä taivaan lintuja. Samassa hän kuuli äänen: "Nouse, Pietari! Teurasta ja syö!" Mutta hän vastasi: "Ei, ei, Herra! En ole koskaan syönyt mitään epäpuhdasta tai kiellettyä." Silloin ääni puhui uudelleen: "Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpuhtaaksi." Tämä tapahtui kolmesti. Heti sen jälkeen kangas nostettiin taivaaseen. Kun Pietari vielä ihmetteli, mitä hänen näkynsä oikein tarkoitti, Korneliuksen lähettämät miehet ilmaantuivat portille. He olivat kyselemällä löytäneet Simonin talon*

Paavali ja muutkin alkuseurakunnan kristityt olivat merkittäviä esirukoilijoita. Esirukoukseen kuului ainakin kiitos ja pyynnöt konkreettisten asioiden puolesta. Paavali myös pyysi muita rukoilemaan sekä omasta puolestaan että muiden kristittyjen puolesta.

Room. 1:8-10. *Ensiksi kiitän Jeesuksen Kristuksen kautta Jumalaani teistä kaikista, sillä teidän uskostanne kerrotaan kaikkialla. Jumala, jota henkeni voimalla palvelen julistaessani evankeliumia hänen Pojastaan, todistaa, että muistan teitä aina rukouksissani. Alati rukoilen, että vihdoinkin saisin tulla teidän luoksenne, jos se on Jumalan tahto.*

Room. 9:1. *Veljet, minä (Paavali) toivon sydämestäni ja rukoilen Jumalaa, että he (juutalaiset) pelastuisivat.*

Room. 15:30-31. *Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Pyhän Hengen antamaan rakkauteen vedoten pyydän teitä, veljet, tukemaan minua taistelussani. Rukoilkaa Jumalaa puolestani, että en Juudeassa joutuisi epäuskoisten käsiin ja että lahja, jonka vien Jerusalemiin, olisi pyhille mieluinen.*

2 Kor. 1:10-11. *... Me luotamme siihen, että hän on pelastava meidät, kun tekin autatte meitä rukouksellanne. Näin nousee monista sydämistä kiitos Jumalalle siitä armosta, jota hän on osoittanut meitä kohtaan.*

Ef. 1:15-19. *Saatuani kuulla teidän uskostanne Herraan Jeesukseen ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan olen lakkaamatta kiittänyt Jumalaa teistä muistaessani teitä rukouksissani. Minä rukoilen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja näkemisen hengen, niin että oppisitte tuntemaan hänet, ja että hän valaisisi teidän sisäiset silmänsä näkemään, millaiseen toivoon hän on meidät kutsunut, miten äärettömän rikkaan perintöosan hän antaa meille pyhien joukossa ja miten mittamaton on hänen voimansa, joka vaikuttaa meissä uskovissa.*

Ef. 6:18-20. *Tehkää tämä kaikki rukoillen ja anoen. Rukoilkaa joka hetki Hengen antamin voimin. Pysykää valveilla ja rukoilkaa hellittämättä kaikkien pyhien puolesta. Rukoilkaa myös minun puolestani, että minulle annettaisiin oikeat sanat suuhun, kun ryhdyn puhumaan, ja että voisin rohkeasti julistaa evankeliumin salaisuutta, jonka vuoksi olen lähettiläänä, nyt vankilassa. Rukoilkaa, että voisin puhua rohkeasti, niin kuin minun tulee.*

Fil. 1:3-11. *Kiitän (Paavali) Jumalaani aina kun muistan teitä, aina kun rukoilen teidän kaikkien puolesta. Rukoillessani iloitsen siitä, että olette alusta alkaen olleet ja yhä olette mukana evankeliumin levitystyössä. Minä luotan siihen, että Jumala, joka on teissä aloittanut hyvän työnsä, myös saattaa sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä. Minulla on täysi syy ajatella teistä kaikista näin, sillä te olette minun sydämessäni, ja olenpa*

vankilassa tai puolustamassa ja vahvistamassa evankeliumia, te kaikki olette osallisia samasta armosta kuin minä. Jumala on todistajani, että minä kaipaen teitä kaikkia ja rakastan teitä hellästi, niin kuin Kristus Jeesus teitä rakastaa. Rukoilen myös, että teidän rakkautenne kasvaisi ja yltäisi yhä parempaan ymmärrykseen ja harkintaan, niin että osaisitte erottaa, mikä on tärkeää, säilyisitte puhtaina ja moitteettomina odottaessanne Kristuksen päivää ja tuottaisitte Jumalan kunniaksi ja kiitokseksi runsain mitoin hyvää hedelmää, jonka saa aikaan Jeesus Kristus.

Kol. 1: 9-10. Siitä lähtien, kun saimme tästä kuulla, mekin olemme lakkaamatta rukoilleet teidän puolestanne ja pyytäneet, että te saisitte runsaasti hengellistä viisautta ja ymmärrystä ja tulisitte täydelleen tuntemaan Jumalan tahdon. Rukoilemme, että eläisitte Herralle kunniaksi ja kaikessa hänen mielensä mukaan ja että kantaisitte hedelmää tekemällä kaikkea hyvää ja kasvaisitte Jumalan tuntemisessa.

Kol. 2:1. Tahdon teidän tietävän, kuinka kovaa taistelua käyn teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien muiden tähden, jotka eivät ole koskaan nähneet minua kasvoista kasvoihin.

Kol. 4:12-13. Terveisiä lähettää teikäläinen Epafras, Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka aina taistelee rukouksin teidän puolestanne, jotta pysyisitte lujina ja nuhteettomina ja vankkumatta noudattaisitte kaikessa Jumalan tahtoa. Voin todistaa, että hän näkee paljon vaivaa teidän vuoksenne sekä Laodikean ja Hierapoliin seurakuntien vuoksi.

1 Tess. 3:10-11. Yötä päivää me rukoilemme kaikesta sydämestämme, että pääsisimme tapaamaan teitä ja voisimme antaa teille sen, mitä uskostanne vielä puuttuu. Itse Jumala, meidän Isämme, ja Herramme Jeesus tasoittakoot meille tien teidän luoksenne.

1 Tess. 5:25. Veljet, rukoilkaa meidän puolestamme.

2 Tess. 1:11. Sen tähden me rukoilemme aina teidän puolestanne, että Jumalamme pitäisi teitä saamanne kutsun arvoisina ja että hän voimallaan vahvistaisi teidän haluanne hyvään ja saattaisi päätökseen ne teot, jotka todistavat uskostanne.

2 Tess. 3:1-5. Lopuksi vielä, veljet: rukoilkaa puolestamme, että Herran sana leviäisi nopeasti ja pääsisi muualla samaan kunniaan kuin teidän keskuudessanne. Rukoilkaa myös, että varjeltuisimme pahoilta ja kelvottomilta ihmisiltä; kaikkihan eivät usko. Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja varjeleva teitä pahalta. Herraan turvautuen me luotamme siihen, että te nyt ja vastedes toimitte niin kuin me käskemme. Herra ohjatkoon sydämenne rakastamaan Jumalaa ja odottamaan kestävinä Kristusta.

Silloin kun on ehdinko, kannattaa rukoilla hellittämättä. Oikeastaan kannattaisi rukoilla jo paljon aikaisemmin, ettemme joutuisi ehdinkoon (Matt. 24:20-21).

Room. 12:11-12. Älkää olko veltoja, olkaa innokkaita, palakoon teissä Hengen tuli, palvelkaa Herraa. Toivokaa ja iloitkaa, ahdingossa olkaa kestäviä, rukoilkaa hellittämättä.

Matt. 24:20-21. Rukoilkaa, ettette joutuisi pakomatalle talvisaikaan tai sapattina. Ehdinko on oleva niin suuri, ettei sellaista ole ollut maailman alusta tähän päivään asti eikä tule koskaan olemaan.

Yhdyselämän keskeyttäminen joksikin ajaksi voi rukouksessa olla paastoon rinnastettava toimenpide.

1 Kor. 7:5. Älkää keskeyttäkö yhdyselämäänne, paitsi ehkä yhteisestä sopimuksesta joksikin aikaa, jotta voitte keskittyä rukoukseen; palatkaa sitten taas yhteen. Muutenhan Saatana pääsee kiusaamaan teitä, kun ette kuitenkaan pysty hillitsemään itseänne.

Paavali toivoo, että seurakuntalaiset pyytäisivät Jumalalta armolahjoja runsain määrin. Paavali edellyttää, että kielillä rukoileva pyytäisi Jumalalta itselleen myös kielten selittämisen armolahjaa.

1 Kor. 14:12-15. Kun te nyt kerran tavoittelette henkilalahjoja, pyrkikää saamaan niitä runsain määrin seurakunnan rakentamiseksi. Sen, joka puhuu kielillä, on siksi rukoiltava itselleen myös tulkittamisen kykyä. Jos näet rukoilen kielillä, minun henkeni rukoilee mutta ymmärrykseni jää hyödyttömäksi. Mitä tämä siis tarkoittaa? Minun tulee rukoilla hengelläni,

mutta myös ymmärryksellä; minun tulee laulaa kiitosta hengelläni, mutta myös ymmärryksellä.

Jos teen vääryyttä muille, on rukouksenikin mitätön. Itse asiassa rukous katsotaan silloin minulle viimeisellä tuomiolla raskauttavaksi asiaksi.

Matt. 23:14, Mark. 12:38-40, Luuk. 20:45-47. *"Voi teitä, lainopettajat ja fariseukset! Te viette leskiltä talot ja latelette pitkiä rukouksianne vain näön vuoksi. Sitä ankarampi tulee olemaan teidän tuomionne.*

Näön vuoksi rukoilemista on myös rukoileminen silloin, jos ei halua tehdä parannusta omista synneistään (haureus, ahneus).

Jaak. 5:16. *Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan.*

1 Kor. 5:1-11. *Olen kuullut, että teidän keskuudessanne on haureutta, jopa sellaista mitä ei tavata edes pakanakansojen parissa: eräskin elää äitipuolensa kanssa. Ja te vielä pöyhkeilette, vaikka teillä olisi ollut syytä surra ja erottaa joukostanne mies, joka on syyllistynyt tuollaiseen. Vaikka minä ruumiillisesti olen poissa luotanne, olen kuitenkin hengessä läsnä ja olen kuin paikalla olevana jo päättänyt, mitä syylliselle on tehtävä. Kun te olette yhdessä koolla Herramme Jeesuksen nimessä ja minun henkeni ja Herramme Jeesuksen voima ovat läsnä, tuo mies on luovutettava Saatanalle ja niin annettava hänen ruumiinsa tuhoutua, jotta hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä. Te teette väärin, kun kerskutte. Ettekö tiedä, että pieni määrä hapatetta hapattaa koko taikinän? Puhdistakaa siis talonne hapantaikinasta, niin että teistä tulee uusi taikina. Happamattomiahan te olettekin, sillä meidän pääsiäislampaamme, Kristus, on jo teurastettu. Meidän on siis aika viettää juhlaa, ei vanhan pahuuden ja kelvottomuuden hapattamina, vaan happamattomina, vilpittömyydessä ja totuudessa. Sanoin kirjeessäni teille, että teidän ei pidä olla tekemisissä siveettömästi elävien kanssa. En tarkoittanut tämän maailman siveettömiä enkä ahneita, riistäjiä tai epäjumalanpalvelijoita, sillä silloinhan teidän pitäisi lähteä kokonaan pois maailmasta. Nyt täsmennän vielä: jos jotakuta sanotaan veljeksi mutta hän on siveetön tai ahne, epäjumalanpalvelija, pilkkaaja, juomari tai riistäjä, älkää olko tekemisissä hänen kanssaan. Älkää edes aterioiko tällaisen kanssa.*

Yksi keino mitätöidä oma rukouselämänsä on laiminlyödä vaimoan.

1 Piet. 3:7. *Samoin te, miehet, eläkää vaimonne kanssa ymmärtäväisesti, muistaen, että hän on heikompi osapuoli. Osoittakaa hänelle kunnioitusta, sillä hän on yhtä lailla armon ja elämän perillinen. Näin ei mikään tule esteeksi rukouksillenne.*

Rukouksensa voi mitätöidä myös valehtelemalla, pahan puhumisella ja sillä ettei huolehdi apua tarvitsevasta lähimmäisestään, jos voi häntä auttaa.

1 Piet. 3:10-12. *Sillä se, joka tahtoo rakastaa elämää ja haluaa nähdä hyviä päiviä, hillitköön kielensä pahoista sanoista ja huulensa valhetta puhumasta. Kääntyköön hän pois pahasta ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen. Sillä Herran silmät katsovat hurskaiden puoleen, hänen korvansa kuulevat heidän rukouksensa, mutta Herran kasvot kääntyvät pahantekijöitä vastaan.*

1 Piet. 4:7. *Kaiken loppu on lähellä. Olkaa siis ymmärtäväiset ja raittiit voidaksenne rukoilla.*
Jes. 58:6-9. *Toisenlaista paastoa minä odotan: että vapautat syyttömät kahleista, irrotat ikeen hihnat ja vapautat sorretut, että murskaat kaikki ikeet, murrat leipää nälkäiselle, avaat kotisi kodittomalle, vaatetat alastoman, kun hänet näet, etkä karttele apua tarvitsevaa veljeäsi. Silloin sinun valosi puhkeaa näkyviin kuin aamunkoi ja hetkessä sinun haavasi kasvavat umpeen. Vanhurskaus itse kulkee sinun edelläsi ja Herran kirkkaus seuraa suojanasi. Ja Herra vastaa, kun kutsut häntä, kun huudat apua, hän sanoo: "Tässä minä olen."*

Jeesus opetti "Isä meidän" -rukouksen opetuslapsilleen ja sanoi heille. Rukous omien syntien puolesta on turha, jos ei anna anteeksi lähimmäiselleen. Katkeruus ja anteeksiantamattomuus kulkevat käsi kädessä.

Matt. 6:9-15. *Rukoilkaa te siis näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin*

taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meille velassa. Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

"Jos te annatte toisille ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, antaa myös taivaallinen Isänne teille anteeksi. Mutta jos te ette anna anteeksi toisille, ei Isännekään anna anteeksi teidän rikkomuksianne.

Hepr. 12:15. Pitäkää huoli siitä, ettei yksikään hukkaa Jumalan armoa eikä mikään katkeruuden verso pääse kasvamaan ja tuottamaan turmiota, sillä yksikin sellainen saastuttaa monet.

Mark. 11:25-26. Ja kun seisotte rukoilemassa, antakaa anteeksi kaikki mitä teillä on jotakuta vastaan. Silloin myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa teille rikkomuksenne anteeksi. Jos te ette anna anteeksi, ei teidän taivaallinen Isännekään anna anteeksi teidän rikkomuksianne."

Jokapäiväisen elämän huolet syrjäyttävät helposti rukouksen ja oman elämän valvomisen. Juopottelun ja päihtymyksen lisäksi monen rukouksen syrjäyttää nykyään myös TV, netti ja filmit.

Luuk. 21:29-36. Hän (Jeesus) esitti heille myös vertauksen: "Katsokaa viikunapuuta, tai mitä puuta tahansa. Kun näette sen puhkeavan lehteen, te tiedätte ilman muuta, että kesä on jo lähellä. Samalla tavoin te nähdessänne tämän tapahtuvan tiedätte, että Jumalan valtakunta on lähellä. Totisesti: tämä sukupolvi ei katoa ennen kuin kaikki tämä tapahtuu. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa. Pysykää valveilla! "Pitäkää varanne, etteivät juopottelu ja päihtymys tai jokapäiväisen elämän huolet turruta teitä, niin että se päivä yllättää teidät niin kuin ansa. Sitä päivää ei välttä yksikään, joka maan päällä elää. Pysykää siis alati valveilla ja rukoilkaa itsellenne voimaa, jotta selviäisitte kaikesta siitä, mikä on tapahtuva, ja kestäisitte Ihmisen Pojan edessä."

Rukouksemme on tallella Jumalan luona, Jumalan tiedossa ja muistissa.

Ilm. 8:1-4. Kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, ... Vielä tuli yksi enkeli, joka asettui alttarin ääreen kädessään kultainen suitsutusastia. Hänelle annettiin paljon suitsuketta, jotta hän valtaistuimen edessä olevalla kultaisella alttarilla liittäisi suitsutusuhrin kaikkien pyhien rukouksiin. Niin nousi suitsutuksen savu enkelin kädestä Jumalan eteen yhdessä pyhiltä tulevien rukousten kanssa.

Ilm. 11:1. Sitten minulle annettiin mittakeppi, joka oli kuin sauva, ja minulle sanottiin: "Mene mittaamaan Jumalan temppelel ja alttari ja laske ne, jotka siellä rukoilevat.

Rukousvastauksia saamme myös siksi, että oma uskomme Herraan vahvistuisi ja ulkopuolisten usko Herraan syntyisi.

Apt. 9:40-42. Pietari käski kaikkien poistua. Hän polvistui ja rukoili. Sitten hän kääntyi vainajan puoleen ja sanoi: "Tabita, nouse!" Nainen avasi silmänsä, ja nähdessään Pietarin hän nousi istumaan. Pietari ojensi hänelle kätensä ja auttoi hänet jalkeille. Sitten Pietari kutsui huoneeseen lesket ja kaikki pyhät, ja he saivat nähdä, että Tabita oli elossa. Tapahtumasta levisi tieto ympäri Joppea, ja monet uskoivat nyt Herraan.